

Forfatter: Arvidsson, Þorlákur

Titel: BREV TIL: Magnússon, Arní FRA: Arvidsson, Þorlákur (1703-07-03)

Citation: Arvidsson, Þorlákur: "BREV TIL: Magnússon, Arní FRA: Arvidsson, Þorlákur (1703-07-03)", i *Arne Magnussons private brevveksling*, Gyldendalske Boghandel Nordisk, s. 37. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991699-000-shoot-L0019916990000055.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussons private brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

ÞORLÁKUR ARVIÐSSON TIL ARNE MAGNUSSON. Stóru Vogum 3. juli 1703.

Efter egh. underskrevet original i AM. 449, folio. Andrager A. M. om bítand. Har bot på Stóru Vogum på Vatnsleysu strönd 28 ár, men má nu næsten helt fratræde gården, efter stævning af den tilsatte ombudsmand P. Beyer og kendelse, dog uden dom; har forgæves skriftlig andraget om at få jorden til fremtidig beboelse, har været for svag til personlig at møde på Bessastad; har de nærmest foregående ár ikke kunnet svare landskyld, men har tidligere tjænt kgl. Majestæt på Bessastad.

Hertil har A. M. egenhændig føjet følgende påtegning »1695 var þorlakur Arvidsson (nu 1703 80 ára) siukur þá heima atti ad taka, og skrifadi um hausted til Bessastada, bidiande þeir (radamennerner þar Poul Beier og Jens Jörgensen) villde sampyckia ad hann mætti vera heima, þeir urdu reider. Kom Beier sidan til Voga og villdi siá festebref þorlaks, þorlakur villdi það ei frammvisa, hrædandist ad Pall mundi það fra sier gripa. Þetta potti ennu stærre misgiörd og stefnde Pall þorlaki 1696. Þa til þings kom, villdi einginn af domendum dæma þorlak frá iördunni (þar voru Bunolfur á Biarskerium, Vilialmr á Kirkiuboli, Gisle Olafs s. i Niardvík) vard so þingleysa ur öllu, og meinast Jon Eyiofsson ad hafa sett allann málsveginn til Amtmanns decisionis. Þad Jons álit, qvalecunqve fuerit, hefr þorlakr alldri feinged, þó opt umbedid, enn ei satis juridicè. Á þinginu lögfeste Pall Beier Voga og síóenn framan firir, sem þorlak minner. So kom amtmadur skömmu sidar og gaf Nikulase Jonssyni festebref, var so Jón Eyolfson sendur til at uttaka qvigilldinn, þorlakur villdi eckert tilláta og firirbaud neitt af sier at taka. Ei ad sidur tok Jon Ey. s. qvigilldinn og afhendti þau brodur Nikulasar uppá hans vegna. Enn strax i sömu ferd giördi Jon þó samning millum Nikulasar og þorlaks, ad þorlakr skylldi hafa þridiung heimaiardarinnar og 2 hialeigur. Litlum tima þar efter (1696) intercederadi Oluf Klou hia amtmanni, ad þorlakr skylldi bihallda allri halfri iördunni, hvad hann og munnlega tilskickadi i Vogum, nærverandi Nikulasi [þad iatar Nikulas tilf. over linjen] og þorlaki, so fieck þá þorlakr strax alla halfa heimaiördena med sinum hialeigum, enn vegna halfrar iardarennar missers vard hann um hausted ad loga þremr kum. Stod þetta so til um kyndilmessu leiti 1703. þá villdi Monsr. Beier ei annat enn Nikulas hefði alla iördina. So vard þá þorlakr bunædes laus fra fardögum 1703 og framm yfir alþinge, nema hvad Nikulas bygde honum nockra velli, so sem hus-manni. A midiu sumre intercederadi Niels þorkelsson firir hann hiá Nikulase, ad hann mætti bihallda þridiungi iardarinnar, og þvi lofadi Nikulas. ad frateknum öllum husmonnum. Seint i Augusto fann þorlakr Amtmann i Keflavík seglferdugan, og klagadi firir honum sina naud. Amtmadur gegndi hönum eingu, helldur vísadi honum til Beiers sins fullmeztugs, er hann utdrifed hafdi. þetta stöd so til i 7bri 1703«.